

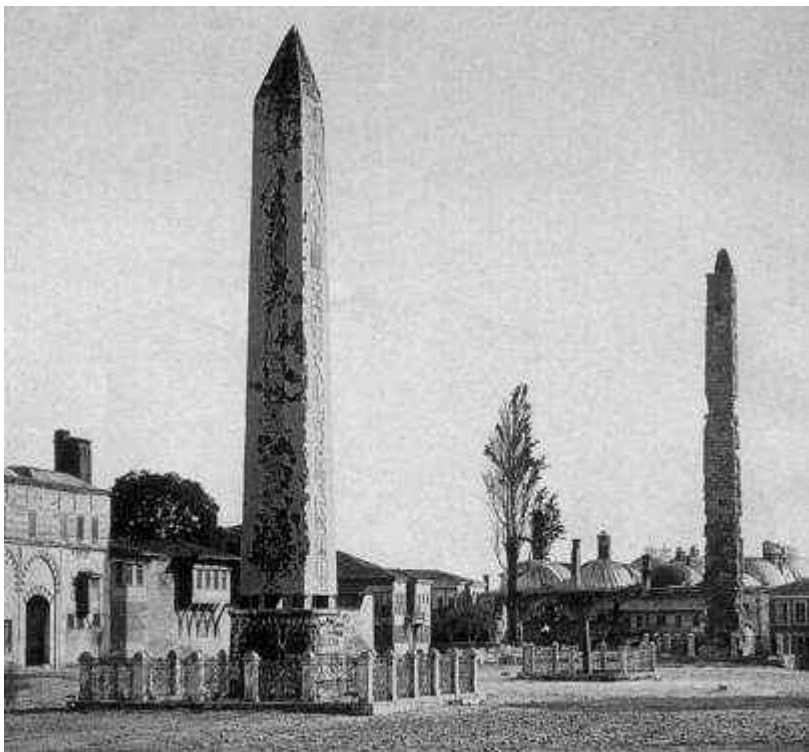
Ο Άγιος Νεομάρτυς Παύλος ο Ρώσος ο Απελεύθερος

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μαρτύρησε στην Κωνσταντινούπολη στις 3 Απριλίου 1683

Μικρό παιδί σκλαβώθηκε από τους Τατάρους και από αυτούς τον αγόρασε κάποιος Χριστιανός, ο οποίος, μετά από αρκετά χρόνια, τον απελευθέρωσε.

Νυμφεύθηκε μια Ρωσίδα, απελεύθερη και αυτή, και ζούσαν ζωή χριστιανική. Κάποια μέρα του παρουσιάστηκε επιληψία είτε από φυσική αιτία είτε από δαιμονική επήρεια. Επειδή η κατάσταση αυτή συνεχιζόταν και ο άνθρωπος έκανε παραφροσύνες, σκέφθηκαν η σύζυγός του και οι γείτονές του να τον πάνε στον ναό της Παναγίας του Μουγλουνίου, όπου πολλοί φρενοβλαβείς προσέτρεχαν και

θεραπεύονταν. Καθώς όμως ο Άγιος δεν είχε συναίσθηση της καταστάσεώς του, αντιδρούσε και δεν ήθελε να πάει. Τον πήραν λοιπόν σηκωτό και τον πήγαιναν. Στο δρόμο συνάντησαν κάποιους Τούρκους, οι οποίοι ρώτησαν πού τον πάνε. Εκείνος, έχοντας σαλεμένο τον νου, μόλις τους είδε, άρχισε να ζητάει βοήθεια και να φωνάζει, Τούρκος είμαι, Τούρκος έγινα.

Οι Τούρκοι εκείνη τη στιγμή ούτε μίλησαν, ούτε έκαναν κάτι και οι Χριστιανοί τον μετέφεραν στον ναό. Μετά από δυο μέρες ωστόσο σκέφτηκαν οι Τούρκοι τα λόγια του μάρτυρα και έλεγαν μεταξύ τους : Πώς εμείς παραβλέψαμε τον αδελφό μας τον μουσουλμάνο, που φώναζε και μας ζητούσε βοήθεια όντας στα χέρια των εχθρών μας; Αυτό που κάναμε είναι απαίσιο για τη θρησκεία μας. Ο ένας μάλιστα, ο πιο ζηλωτής, τους ξεσήκωσε να πάνε την υπόθεση στον Βεζύρη λέγοντας : Είναι δυνατόν σ' αυτή την πόλη που είναι στην εξουσία της πίστεώς μας να τολμούν και να κάνουν τέτοια οι άπιστοι Ρωμιοί; Εκείνον που έγινε μουσουλμάνος τολμούν να τον πηγαίνουν στην εκκλησία τους και για να μη γίνει μουσουλμάνος λένε πως είναι τρελλός;

Πήγαν λοιπόν και κατήγγειλαν εγγράφως την υπόθεση στον βεζύρη και κείνος οργισμένος διέταξε τον αρχιδήμιο για τον άνθρωπο εκείνο και τους ιερείς της εκκλησίας και όσους Χριστιανούς θα εύρισκε εκεί να τους φέρει δεμένους. Κάποιος έτρεξε και ειδοποίησε όσους βρίσκονταν στην εκκλησία αλλά το μόνο που πρόλαβαν ήταν να βγάλουν τον μάρτυρα έξω, ο οποίος, θαύμα ανέλπιστο, ήρθε αμέσως στα συγκαλά του, και να τον συμβουλέψουν να πει πως δεν πήγε καθόλου στην εκκλησία.

Πράγματι ο αρχιδήμιος με την κουστωδιά του τους έδεσε όλους και τους πήγε στον βεζύρη. Τους μεν ιερείς τους έκλεισε στην πιο σκοτεινή και βρώμικη φυλακή, τον δε Άγιο με ήρεμο τρόπο τον ρωτούσε μήπως έγινε μουσουλμάνος.

Ο Άγιος με δυνατή φωνή του απάντησε πως τέτοια ασέβεια δεν την έκανε ποτέ.

Εκείνοι όμως οι Τούρκοι μαρτυρούσαν ότι όταν τον πήγαιναν στην Εκκλησία φώναζε πως είναι μουσουλμάνος.

Ο Άγιος τους απάντησε, είσαστε ψεύτες και από εμπάθεια δημιουργήσατε αυτή την συκοφαντία.

Του λέει τότε ο βεζύρης, για ποιο λόγο οι Χριστιανοί σε πήγαιναν στην εκκλησία;

Ο Άγιος του είπε, όχι δεν με πήγαν στην εκκλησία αλλά επειδή σεληνιαζόμουνα και έκανα αταξίες με πήγαιναν στο σπίτι μου. Χριστιανός ήμουν, είμαι και θα είμαι.

Ο βεζύρης του είπε : Σύμφωνα με τη μαρτυρία αυτών των μουσουλμάνων είπες μόνος σου, με το στόμα σου, είμαι μουσουλμάνος. Πρέπει λοιπόν ή να ομολογήσεις πίστη στο Ισλάμ και να γίνεις Τούρκος ή αμέσως θα διατάξω να θανατωθείς. Σκέψου λοιπόν το γρηγορότερο και διάλεξε από τα δύο ένα. Αν γίνεις Τούρκος θα σε πλουτίσω και θα σε κάνω μέγα, αλλιώς θα θανατωθείς με φρικτό θάνατο.

Πίσω από τον μάρτυρα στεκόταν η ευλογημένη γυναίκα του, μιλώντας στα ρώσικα και λέγοντάς του :

Μη φοβηθείς, άντρα μου, ούτε να δειλιάσεις το θάνατο αλλά, μένε σταθερός στην πίστη του Χριστού. Τίποτα δεν είναι ο θάνατος, ώσπου ν' ανοιγοκλείσεις τα μάτια σου, αυτό είναι. Ύστερα θα χαίρεσαι και θα αγάλλεσαι με τους μάρτυρες και εγώ θα θεωρούμαι μακαρία ως σύζυγος μάρτυρος.

Ο βεζύρης ρώτησε τι του λέει και κάποιος από τους παριστάμενους τούρκους που ήξερε ρώσικα του εξήγησε. Διέταξε τότε να δέσουν τη σύζυγο του μάρτυρος σε ένα στύλο της αυλής και να την ραβδίσουν ανηλεώς. Τον δε Άγιο έριξε στη φυλακή. Μετά από τρεις ημέρες διέταξε να τον φέρουν μπροστά του. Άρχισε πάλι με όμορφο τρόπο να προσπαθεί να τον αλλάξει. Ο Άγιος όμως αντιστεκόταν με γενναιότητα και φώναζε συνεχώς, είμαι Χριστιανός.

Τότε ο βεζύρης διέταξε τον αρχιδήμιο να τον αποκεφαλίσει. Τον πήγε στον Ιππόδρομο και τον αποκεφάλισε. Έτσι έλαβε ο μακάριος τον στέφανο του μαρτυρίου. Όσο για τους ιερείς, συγκέντρωσαν οι Χριστιανοί χρήματα και τους άφησε ελεύθερους ο Βεζύρης μετά από αρκετές ημέρες.